

گفتو گو با نوجوان درباره مشکلات یادگیری

ترجمه و تلخیص: فریبا مرادی - تهران

مدرسه را نمایش می دهند. برای مثال، ممکن است تکالیف خود را پاره کنند، از صحبت کردن درباره وقایع مدرسه سر باز زنند و اگر از آنها درباره مدرسه سؤال شود، با طغیان‌هایی از خشم واکنش نشان دهند یا سکوت کنند.

در این مواقع والدین باید از خود بپرسند که فرزندشان چه مدت بدین شکل رفتار کرده است؟ آیا مشکلات دیگری نظیر درگیری خانوادگی یا انتقال به مدرسه جدید وجود نداشته است؟ اگر پاسخ منفی است، زمان آن رسیده که همدلان با او صحبت کنند و بدون بازخواست کردن او، اطلاعاتی درباره مسایل جاری مدرسه و تکالیفش به دست آورند.

۲- اطلاعات علمی درباره مشکل فرزندشان

جمع آوری کنند.

کسب اطلاعاتی درباره ماهیت مشکلات یادگیری نوجوانان، توسط والدین از منابع متعدد، مثل کتاب یا مقالات موجود، یکی دیگر از روش‌های مفید در جهت کمک به آنهاست. هم‌چنین در مورد نقاط ضعف و قوت یادگیری نوجوان در دروس مختلف، از معلمان باید اطلاعات مفصلی جمع آوری شود. مادر و پدر، با دقت و تأکید بر روی جزئیات می‌توانند در یافتن چگونگی مشکلات نوجوانشان بر مهارت‌های تحصیلی نظیر خواندن، نوشتن، مکالمه و ریاضی اثر گذاشته است. چند نمونه از ضعف‌هایی که والدین یا معلم به آسانی از آنها چشم‌پوشی می‌کنند عبارت‌اند از:

- در پایه‌های بالاتر، هنگام انجام پروژه‌های کلاسی و تکالیف خانه، حتی با استعدادترین دانش‌آموزان ممکن است بی‌نظمی خود را در نحوه تحویل گرفتن کار، زمان آمادسازی و کیفیت ارایه، پنهان کنند، و تا زمانی که مشکلات جدی بروز نکرده،

دوره بلوغ می‌تواند به دوره‌های سخت و دشوار برای والدین و نوجوانان تبدیل شود؛ به‌ویژه اگر فرزندشان مشکلات یادگیری هم داشته باشد. در سن نوجوانی، فرزندان تمایل کم‌تری به صحبت کردن با مادر و پدر خود نشان می‌دهند. البته والدینی که روابط صمیمی و گرم با بچه‌ها دارند می‌توانند زمینه گفت‌وگو درباره یادگیری را نیز مهیا کنند.

در این سن نوجوانان درگیر دستیابی به هویتی معین‌اند و بیش‌تر وقت خود را مصروف دفاع از استقلال خود، حمایت از دوستان، وفاداری نسبت به آنها و مقابله با عقاید و ارزش‌های بزرگ‌ترها می‌کنند. هم‌زمان با این مسئله، نوجوانان با انتظارات زیادی از جانب مسئولین مدرسه و معلمان روبه‌رو می‌شوند. همه این‌ها باعث می‌شود گفت‌وگوی مطلوب با نوجوانان درباره مشکلات یادگیری‌شان نیازمند مهارت‌های ارتباطی باشد. ارتباط صریح، درست و مداوم می‌تواند منجر به تقویت خودآگاهی فرزند نوجوان ما شود.

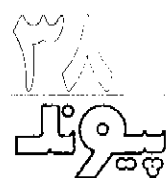
مقاله حاضر، به‌منظور کنار آمدن والدین با نوجوانانی که در ارتباط با بزرگ‌ترها و مهارت‌های یادگیری دچار مشکل‌اند، چندین روش سودمند و عملی به ترتیب زیر ارایه می‌دهد.

۱- به نشانه‌های ناکامی و شکست فرزندان

توجه کنند.

همراه با افزایش انتظارات فرهنگی و تحصیلی از نوجوانان، آنها مشکلات یادگیری و دروس‌های اجتماعی تازه‌ای را تجربه خواهند کرد. والدین بهتر از سایرین می‌توانند نوجوانان خود را بشناسند و اگر به رفتارشان توجه کنند، تغییر رفتار و عوض شدن دیدگاه او را درباره مدرسه درک خواهند کرد. در واقع در دوره

حساس نوجوانی، والدین باید نسبت به هر علامت یا نشانه‌ای از جانب نوجوانان حساس شوند. نوجوانانی که اختلال در یادگیری دارند در گفتار خود احتمالاً مدرسه را بی‌روح و خسته کننده توصیف می‌کنند یا خود را کند ذهن می‌نامند. آنها در رفتار غیر کلامی نیز ناکامی در

سوره ماهنامه آموزشی نویسنده
اسفند ۱۳۸۶
شماره ۳۲۱

مربیان به آن پی نبرند.

- دانش‌آموزان دوره راهنمایی ممکن است در مهارت‌های خواندن و خزانه لغات خوب به نظر برسند، در حالی که واقعاً از درک مطلب و حافظه ضعیفی برخوردار باشند.

- دانش‌آموزان دبیرستانی، در عین حال که می‌توانند به مهارت‌های زبان شفاهی قوی دست یابند، ممکن است در زبان نوشتاری ضعیف‌بمانند.

نکته‌ای که والدین نباید از یاد ببرند این است که وقتی درباره مشکلات یادگیری فرزند خود اطلاعات جمع می‌کنند، توانمندی‌های او را نیز مشخص کنند. نکات مثبت پاداش دهنده‌اند و به او کمک خواهند کرد بر ضعف‌هایش غلبه کند.

۳- از طریق ابراز احساسات مثبت مسئله را

حل کنند.

نوجوانانی که سال‌های متعددی مشکلات تحصیلی را تجربه کرده‌اند، به احتمال زیاد نسبت به مدرسه دل‌سرد شده، اعتماد به نفس پایینی خواهند داشت. این احساسات منفی باعث از دست دادن انگیزه‌شان می‌شود. والدین باید تلاش کنند نسبت به فعالیت‌های مدرسه آن‌ها امیدوار و خوش‌بین بمانند و این احساسات مثبت را به او منتقل کنند.

هنگامی که والدین با مشکلات یادگیری فرزندشان مواجه می‌شوند، احساسات متضادی نسبت به آن پیدا می‌کنند. مادر و پدرهایی که خاطرات تلخ و دردناکی از مدرسه دارند، ممکن است تجارب ناخوشایند خود را زنده کنند. آن‌ها که خود دانش‌آموز موفق و متکی به نفسی بوده‌اند، به‌سختی با فرزند خود احساس همدردی می‌کنند و گاه فاقد قدرت درک فرزندان مسئله‌دار خود می‌شوند. برای کسب حمایت بیشتر، می‌توان با والدینی که فرزندان‌شان مشکل یادگیری دارند ارتباط برقرار کرد یا از کمک‌های مشاوره‌ای بهره جست. به هر حال به دست آوردن نگرش مثبت نسبت به وضعیت فرزند و نسبت به وظیفه حمایت از فرزند اهمیت بسزایی در بهبود وضعیت یادگیری او دارد.

۴- واژه‌های مناسب و مطلوب را انتخاب کنند.

ممکن است طی دوران تحصیل، فرزندان ما با مشکلات یادگیری متنوع روبه‌رو شوند که برخی از آن‌ها بسیار منفی است. گفت‌وگوی بی‌پرده و صادقانه با نوجوان، همچنین رایه اطلاعات مفید باید تا آن جا ادامه یابد که دانش‌آموز بتواند با خرافاتی که از مدرسه یا رسانه یا هر محل دیگری شنیده است،

مقابله کند. به‌عنوان نمونه والدین می‌توانند از افراد موفق‌تری که در نوجوانی مشکل یادگیری و تحصیلی داشته‌اند، مثال بیاورند یا دلایل واضحی برای نشان دادن هوش و استعداد فرزندشان ارائه دهند.

از طرفی، دانش‌آموزان می‌خواهند با دوستان خود برابری کنند. و از عدم موفقیت خود احساس یأس می‌کنند. کلاس‌های تقویتی و خصوصی می‌تواند به آن‌ها کمک کند بدون رقابت و کشمکش پیشرفت کنند و خود را در کلاس‌های عمومی به سایرین برسانند.

۵- باشناخت توانایی‌ها و محدودیت‌های

فرزندان خود، از کارهای خوب آن‌ها حمایت

کنند.

طی دوره دبیرستان دانش‌آموز باید به درکی صحیح از نقاط قوت، استعدادها یا نقاط ضعف و مشکلاتی که در روی آموزش و یادگیری‌اش اثر می‌گذارد، دست یابد. والدینی که بتوانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا تصویری واقع‌گرایانه از توانایی‌ها و کاستی‌هایشان به دست آورند، از راه‌حل‌های مناسب استفاده کنند و با استفاده از توانمندی‌هایشان بر ضعف‌ها غلبه کنند؛ می‌توانند به ادامه موفق مسیر زندگی او در جوانی امیدوار باشند. البته به دست آوردن همه این مهارت‌ها و پیشرفت ارتباط بین نوجوانان و بزرگسالان کاری بزرگ است و عموماً در طول این جریان والدین پاداش دریافت نمی‌کنند. اما شاید هنگامی که اصلاً انتظارش نمی‌رود، فرزندان ابراز سپاسگزاری کنند و والدین از این که راه ترقی فرزندانشان خود را گشوده‌اند، احساس رضایت کنند.

منبع

WWW.Psychologist.com

۳۹

پیرا

نشریه ماهنامه آموزشی - تربیتی

شماره ۳۹

شماره ۳۹